

NƯỚC NÓNG NƯỚC NGUỘI

CÂU CHUYỆN SỐ 91 TRONG 117 CHUYỆN KỂ VỀ TÁM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC HỒ CHÍ MINH

-----oOo-----

Buổi đầu kháng chiến chống Pháp, có một đồng chí cán bộ trung đoàn thường hay quát mắng, đôi khi còn bọp tai chiến sỹ. Đồng chí này đã từng là giao thông, bảo vệ Bác đi ra nước ngoài trước Cách mạng Tháng Tám.

Được tin nhân dân “dư luận” về đồng chí này, một hôm, Bác cho gọi lên Việt Bắc. Bác dặn trạm đón tiếp khu ATK là “dù có đến sớm thì cũng để giữa trưa mới cho đồng chí ấy vào gặp Bác”.

Trời mùa hè, nắng chang chang, đi bộ đúng ngọ “đồng chí Trung đoàn” vã cả mồ hôi, người như bốc lửa.

Đến nơi, Bác đã chờ sẵn. Trên bàn đặt hai cốc nước, một cốc nước sôi ý chừng như vừa mới rót từ phích ra, bốc hơi nghi ngút; còn cốc kia là nước mát lạnh.

Sau khi chào hỏi xong, Bác chỉ vào cốc nước nóng nói:

- Chú uống đi.

Đồng chí cán bộ kêu lên:

- Trời! Nắng thế này mà Bác lại cho nước nóng, làm sao cháu uống được ạ.

Bác mỉm cười:

- À ra thế. Thế chú thích uống nước nguội, nước mát không?

- Dạ có ạ!

Lúc này Bác nghiêm nét mặt và nói:

- Nước nóng, cả chú và tôi đều không uống được. Khi chú nóng, cả chiến sỹ của chú và cả tôi cũng không tiếp thu được. Hòa nhã, điềm đạm cũng như cốc nước nguội dễ uống, dễ tiếp thu hơn.

Hiểu ý Bác giáo dục, đồng chí cán bộ nhận lỗi và xin hứa sẽ sửa chữa.
